

Eksamenssæt B til kapitel 2: Den Amerikanske Revolution

Materiale:

- **Bilag 1:** Anonym beretning om Boston-massakren, marts 1770 (1,5 normalside)
- **Bilag 2:** Kaptajn Thomas Prestons beretning om Boston-massakren, 12. marts 1770 (1,3 normalside)
- **Bilag 3:** Litografi: "Boston Massacre, March 5th, 1770", 1855 (0,5 normalside)
- **Bilag 4:** Monument for Boston-massakren, indviet 14. november 1888 (0,5 normalside)

Normalsider i alt: 3,8

Bilag 1: Anonym beretning om Boston-massakren, marts 1770 (1,5 normalside)

Den 5. marts 1770 kom det til et sammenstød mellem britiske soldater, der var udstationeret i den nordamerikanske handelsby Boston, og en gruppe ophidsede borgere, hvoraf fem mistede livet. Samme måned udkom i Boston en anonym beretning om hændelsen, hvorfra følgende uddrag stammer.

Det vil være en passende introduktion til denne beretning kort at præsentere forudsætningerne for massakren for bedre at forstå baggrunden for den.

Ved afslutningen af den nylige krig [Kolonikrigen], i hvilken denne provins tog så bemærkelsesværdigt del, herskede der en lykkelig union mellem Storbritannien og kolonierne. Denne blev uheldigvis brudt af Stempeloven, men blev til en vis grad genoprettet, da loven blev trukket tilbage. Unionen blev atter brudt af andre love udstedt af Parlamentet, der beskattede Amerika, og af udnævnelsen af et råd af kommissærer for at gennemføre en lov, som tilsyneladende skulle sikre og fremme handelen, men som man mente i virkeligheden ville have, og faktisk har haft, den modsatte effekt. [...]

[Desuden] blev vores situation forværret med udstationeringen af tropper, der blev påtvunget os mod vores ønsker - og i uoverensstemmelse med ånden i Magna Carta og det bogstavelige indhold af Bill of Rights [fra 1689], hvor det er fastlagt, at etableringen eller opretholdelsen af en stående hær inden for kongerigets grænser i fredstid, men mindre Parlamentet har godkendt den, er imod loven – og mod de civile embedsmænds ønsker, som ellers var påskuddet for at sende tropperne hertil. Tropperne blev indkvarteret i byen, hvilket var en klar overtrædelse af en parlamentslov om indkvartering af tropper i Amerika. [...]

Da kommissærerne og guvernøren var medvirkende til, at tropperne blev sendt hertil, må de bære det endelige ansvar for alle de uroligheder og udgydelsen af blod, som har fundet sted som følge af dette tiltag.

Vi vil nu se nærmere på troppernes opførsel og på nogle omstændigheder i tilknytning hertil. [...] En gruppe soldaters angreb på nogle af byens embedsmænd [...], affyringen af en ladt musket på en offentlig gade til fare for mange fredelige indbyggere, den hyppige beskadigelse af personer med bajonetter og huggerter og de mange eksempler på soldaternes dårlige opførsel gjorde os fra starten af bevidste om, at tropperne ikke var sendt hertil til gavn for byen eller provinsen, og at vi intet godt kunne forvente af sådanne fredsbevarende styrker. Den massakre, som fandt sted om aftenen den femte marts, kom dog helt uventet. Her blev elleve af Hans Majestæts undersåtter dræbt og såret af musketter, nemlig:

- Hr. Samuel Gray, dræbt af et skud i hovedet.
- Crispus Attucks, en mulat, dræbt af to skud i brystet.
- Hr. James Caldwell, dræbt af to skud i ryggen.
- Hr. Samuel Maverick, en 17-årig ung mand, dødeligt såret; han døde dagen efter.
- Hr. Patrick Carr, dødeligt såret; han døde den 14. denne måned.
- Christopher Monk og John Clark, to unge på omkring 17 år, hårdt sårede; man regner med, at de dør.
- Hr. Edward Payne, købmand, stående i sin døråbning, såret.
- Hr. John Green, Robert Patterson og David Parker, alle hårdt sårede.

Gerningsmændene bag denne forfærdelige tragedie er en gruppe soldater under ledelse af kaptajn Preston fra det 29. regiment. Der var i alt otte i gruppen, kaptajnen medregnet, og de er alle fængslet. [...] Kaptajn Preston siges at have beordret soldaterne til at skyde, og at have gentaget ordren. Et gevær blev først affyret, hvorefter andre geværer blev affyret i fuldt overlæg, indtil 10-12 geværer var blevet affyret, eller indtil det samme antal skud var blevet affyret fra geværene. Som beskrevet ovenfor blev elleve personer dræbt og såret.

[american history](#) Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 2: Kaptajn Thomas Prestons beretning om Boston-massakren, 12. marts 1770 (1,3 normalside)

Kaptajn Thomas Preston blev arresteret efter skudepisoden i Boston og anklaget for mord. Her følger et kort uddrag af hans beretning om begivenheden.

Det er så velkendt, at det ikke behøver bevises, at ankomsten af Hans Majestæts tropper i Boston var meget forhadet af byens indbyggere. De har hele tiden brugt alle midler i deres magt for at svække regimenterne og bringe dem i foragt ved at fremme og hjælpe deserteringer, og uden at blive straffet herfor, trods entydige beviser, og ved på det groveste og usandfærdigt at fremsætte løgne om regimenterne. [...]

[Mandag aften 5. marts] kom nogle af vagterne og informerede mig om, at indbyggerne var i færd med at forsamle sig for at angribe tropperne, og at klokkerne ringede som signal hertil og ikke på grund af en brand [...]. Da jeg var dagens kaptajn, søgte jeg straks over til hovedvagten. På min vej derover så jeg mennesker i stor

bevægelse og hørte dem bruge de mest ondskabsfulde og forfærdelige trusler mod tropperne. Få minutter efter, at jeg nåede vagten, passerede omkring 100 personer den og fortsatte med toldhuset, hvor kongens penge er anbragt. De omringede straks skildvagten, der var posteret der, og truede med køller og andre våben at hævne sig på ham. Jeg blev kort tid efter informeret af en borger om, at deres hensigt var at fjerne soldaten fra hans post og formentlig slå ham ihjel. Jeg gav ham besked om at få yderligere oplysninger, og han vendte snart tilbage og forsikrede mig, at han havde hørt hoben erklære, at de ville slå ham ihjel. Jeg frygtede, at dette kunne være en optakt til plyndringen af kongens pengekiste. Jeg sendte straks en underofficer og 12 mænd for at beskytte både skildvagten og kongens penge og fulgte snart selv efter for om muligt at forhindre uorden, fordi jeg frygtede, at officeren og soldaterne, som følge af oprørernes fornærmelser og provokationer, ville blive bragt ud af fatning og begå en overilet handling. De trængte hurtigt frem i mængden og holdt den med deres bajonetter anbragt i halvcirkler på mindre afstand. Jeg havde på ingen måde til hensigt at dræbe nogen, og jeg lod derfor tropperne gå hen til stedet, hvor den ulykkelige begivenhed fandt sted, med uladte geværer, og jeg gav på intet tidspunkt ordre om at lade dem. Denne mangelfuldhed hos mig kan måske kritiseres, men den beviser i sagens natur, og på den bedste og sikreste måde, at min hensigt ikke var at handle aggressivt, men det modsatte. [...]

Hele denne triste affære udspillede sig i løbet af næsten 20 minutter. Da jeg spurgte soldaterne, hvorfor de havde skudt uden ordre, fortalte de, at de havde hørt ordet ”skyd” og gik ud fra, at det kom fra mig. Det er muligt, da mange i mængden råbte ”skyd, skyd”, men jeg forsikrede mændene, at jeg ikke gav en sådan ordre. Mine ord var ”skyd ikke”, ”stands skydningen”. Det var kort sagt nærmest umuligt for soldaterne at vide, hvem der sagde ”skyd”, ”skyd ikke” eller ”indstil skydningen”. [...]

Jeg er, skønt fuldstændig uskyldig, i en meget ulykkelig situation og må forvente på den mest forsmædelige måde at miste livet, hvis ikke Hans Majestæt i sin royale godhed griber ind.

famous-trials.com Oversat af Jeppe Bæk Meier og Rasmus Thestrup Østergaard.

Bilag 3: Litografi: ”Boston Massacre, March 5th, 1770”, 1855 (0,5 normalside)

Litografiet er udført af J.H. Bufords tegnestue efter en tegning af William L. Champney.

teachushistory.org

Bilag 4: Monument for Boston-massakren, indviet 14. november 1888 (0,5 normalside)

Øverst på monumentet står navnene på de fem oprørere, der mistede livet i forbindelse med hændelserne i Boston den 5. marts 1770. Statuen, der blev udformet af den tyskfødte kunstner Adolph Robert Kraus (1850-1901), har i højre hånd en brudt jernlænke og i venstre hånd en fane. Ved hendes venstre fod ses en ørn, mens hun med sin højre fødder træder på den britiske kongekrone.

Wikimedia Commons